

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XIII. S. Augustinus ad interiora deserti secedit, Sacrarum literarum
lectioni penitus vacat, & Christum hospitio recipit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

CAPVT XIII.

S. Augustinus ad interiora deserti secedit, Sacrarum literarum lectioni penitus vacat, & Christum hospitio recipit.

Sigebertus
& Volater.
suprà. CVM sanctimonizæ ac doctrinæ fama Augustini per Africam longè lateque propagaretur, non pauci mortales consolationis ergo & consilij, de rebus fidei ad eum referebāt. Quod cūm non mediocriter religiosam eius quietem interturbaret, à priori re loco quem incoluerat, secessit ad interiora eiusdem deserti, prope montem quemdam asperum, qui duo millia passuum inde aberat, quo difficilior aditus ad eum esset. Quem etiam velut antesignanum sunt prosecuti religiosi Fratres, destitui nolentes tanti viri præsentia, ac circumcircà veluti castra metantes, omni sanctitate refulsere: quos idemtidem Augustinus ipse visitans in Deo animauit, & spiritualibus deliciis refecit. Hoc in loco eorum ferè quotidianum erat exercitium, frequentes preces, diuinorum rerum contemplatio, & S. Scripturæ lectio, quæ diuina est pars & præcognitio non parua beatitudinis. In his quasi in quodam speculo homo seipsum considerare potest qualis sit, vel quo tendat. Lectio assidua purificat omnia, timorem incutit gehennæ,

Rerum diuinarum
commenta
gio virilis.

Serm. 112.
De temp.

hennæ, ad gaudia superna cor instigat legentis. Qui vult cum Deo semper esse, frequenter debet orare & legere. Nam cùm oramus, ipsi cum Deo loquimur: cùm verò legimus, Deus nobiscum loquitur. Geminum confert donum lectio SS. Scripturarum, siue quia intellectum mentis erudit, siue quia à mundi vanitatibus abstractum hominem ad amorem Dei perducit. Labor honestus est lectionis, & multis ad emendationem animi proficit. Sicut enim ex carnalibus escis alitur caro, ita ex diuinis eloqujs interior homo nutritur & pascitur, sicut ait Psalmista: Quàm dulcia fauibus meis eloquia tua Domine, super mel & fauum ori meo. Sed & ille beatissimus est, qui diuinas Scripturas vertit in opera.

Inter hæc pietatis exercitia, etiam hospitalitatem quoad potuit benevolentissime semper exhibuit; adeò ut etiam domicilio ac cellulâ hospites exciperet, memori in eis se Christo ipsi ministrare. Vnde referunt D. Prosper & Ferdinandus ab Hispaniâ, Prosper & Ferdinand.
Ioannes Mabumeus, & alij, contigisse Augustino, quod paucis mortalium euenisse legimus. Cùm enim die quadam in meditatione rerum diuinarum exardesceret, fores cubiculi, in quo tumerat, pulsauit hostes quidam, longo, ut videbatur, itinere pene confessus: quem Augustinus pro suo

in

K 4

in Deum proximumque amore, misericorditer amplexatus, sedere iussit, pedesque eius magnâ cum animi demissione lauit, & pro amore suo fuit deosculatus. Quâ humanitate exhibitâ, peregrinus se detexit, & velut gratias reddens, ei dixit; *Magne Pater Augustine, Filium Dei in carne hodie videre meruisti, tibi cōmendo Ecclesiam meam.* Quod dicto, statim disparuit, & D. Augustinus non mediocriter attonitus, pro tantâ familiaritate, tamque manifeste receptis ab eo beneficiis, copiosè gratias egit.

CAPVT X I V.

S. *Augustinus Hippo n̄ venit construēndi Monasterij causa, ibique, licet inuitus, Sacerdotio initiatu.*

Baron. t.4.
anno 389.
& ann. 391. **C**V M autem tam religiosæ conuersationis odor longius se diffunderet, adeoque Syneremitarum numerus in dies accresceret, ex eremo perrexit Augustinus Hippo n̄ (quæ nunc Bona dicitur) ut cum Patritio quodam vrbis ciue tractaret de monastico instituto & monasterio, cuius spem adipiscendi hic ei fecerat. Erat autem vir locuples admodum, incensus Augustinum videndi desiderio, quod ex eius ore diceret audire se velle consilia Euangelica, dein se suaque bona omnia Deo confecit.

P. Ribadi-
neira in Vi-
tâ S. P. Au-
gustini.